

Η Αγία Ακυλίνα η νεομάρτυς (Ραφαήλ Χ. Μισιαούλης, θεολόγος)

/ [Πεμπτούσία](#)



«Φωστήρες νοητοί, εξανέτειλαν πάσιν ημίν οι θείοι του Χριστού Νεομάρτυρες απλανώς οδηγούντες προς τας ευθείας τρίβους των σωτηρίων αυτού εντολών»[1].

Στις 27 Σεπτεμβρίου η Αγία μας Εκκλησία τιμά τη Νεομάρτυρα Ακυλίνα. Τι είναι, όμως, νεομάρτυς; Ποιός θεωρείται νεομάρτυς; Συμφωνα με τον άγιο Νικόδημο τον Αγιορείτη [2], ως Νεομάρτυρες χαρακτηρίζονται όσοι μαρτύρησαν για την πίστη του Χριστού μετά από το 1453 μ.Χ., δηλαδή μετά την άλωση της Κωνσταντινούπολης, από τούς Μωαμεθανούς Τούρκους, επειδή αρνήθηκαν να ασπασθούν τον Ισλαμισμό, το Μουσουλμανισμό. Οι Νεομάρτυρες ονομάσθηκαν έτσι, για να διακρίνονται από τούς παλαιούς μάρτυρες των πρώτων χριστιανικών αιώνων ή και αργότερα της εικονομαχίας. Ο άγιος Νικόδημος στο προοίμιο του έργου του «Νέον Μαρτυρολόγιον», όπου υπάρχουν συγκεντρωμένοι οι περισσότεροι βίοι των Νεομαρτύρων, κάνει την εξής πολύ σημαντική ερώτηση: «Για ποια αίτια ευδόκησε ο Θεός να εμφανιστούν αυτοί οι νέοι Μάρτυρες στους σημερινούς καιρούς»; Την απάντηση, βεβαίως, μας την δίνει με οξύνοια ο ίδιος, απαριθμώντας πέντε αίτια.



Πρώτο, για να είναι ανακαινισμός όλης της Ορθοδόξου πίστεως, δεύτερο για να μένουν αναπολόγητοι την ημέρα της Κρίσεως οι αλλόπιστοι, τρίτο για να είναι δόξα μεν και καύχημα της Ανατολικής Ορθοδόξου Εκκλησίας, έλεγχος δε και κατασχύνη των ετεροδόξων, τέταρτο για να είναι παράδειγμα υπομονής σε όλους τούς Ορθοδόξους Χριστιανούς, που τυραννούνται κάτω από τον βαρύ ζυγό της αιχμαλωσίας, και πέμπτο για να είναι θάρρος και παρακίνηση στο να μιμηθούν δια του έργου το μαρτυρικό τους τέλος, τόσο οι Χριστιανοί, που αναγκάζονται κατά περίπτωση να μαρτυρήσουν, όσο και όσοι έφθασαν να αρνηθούν νωρίτερα την Ορθόδοξη πίστη.

Σύμφωνα με τον άγιο Νικόδημο, οι νέοι αυτοί Μάρτυρες κάνουν αναπολόγητους τους αλλοπίστους την ημέρα της Κρίσεως, διότι καθώς το λίγο προζύμι, που σμίγεται με το πολύ αλεύρι, μεταδίδει την δική του δύναμη σ'αυτό και γίνεται ολόκληρο ζύμη, έτσι οικονόμησε ο Θεός να είναι σμιγμένοι οι λίγοι πιστοί με τους πολλούς αλλοπίστους, για να μεταδώσουν σ'αυτούς την Ορθόδοξη πίστη και να τους φέρουν στην επίγνωση της αληθείας. Έτσι μας το βεβαιώνει ο θείος Χρυσόστομος: «δια τούτο και ανέμιξεν (ο Θεός δηλαδή) τω πλήθει τους αυτώ πιστεύοντας, ίνα μεταδώμεν αλλήλοις της ημετέρας συνέσεως»[3].

Οι άγιοι Νεομάρτυρες είναι η δόξα και το καύχημα της Ανατολικής Ορθοδόξου Εκκλησίας, έλεγχος δε και κατασχύνη των ετεροδόξων.

Εκείνοι, οι παλαιοί μάρτυρες, μαρτύρησαν για την πίστη της Αγίας Τριάδος; Κι αυτοί ομοίως. Εκείνοι έχυσαν το αίμα τους για το όνομα και την Θεότητα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού; Κι αυτοί ομοίως. Κατά τον άγιο Νικόδημο, όμως,

αυτοί (οι νέοι μάρτυρες) έχουν κάτι περισσότερο από τους παλαιούς. Καθ'ότι εκείνοι μεν αγωνίσθηκαν κατά της πολυθεΐας και ειδωλολατρείας, η οποία είναι μία προφανής ασέβεια, που δύσκολα μπορεί να απατήσει ένα λογικό νου, αυτοί όμως αγωνίσθηκαν κατά της μονοπροσώπου μονοθεΐας των αλλοπίστων, η οποία είναι μία κεκρυμμένη ασέβεια, που εύκολα μπορεί να απατήσει τον νου.

Γι' αυτό, αν και αυτοί οι Μάρτυρες είναι νέοι κατά τούς χρόνους, όμως κατά τα μαρτύρια είναι παλαιοί. Αν και είναι έσχατοι κατά την διαδοχή του γένους, όμως κατά τούς στεφάνους είναι πρώτοι. Γιατί ο Ιησούς Χριστός, ο Κύριος του νοητού αμπελώνος της Ανατολικής Εκκλησίας, κάλεσε εργάτες στον αμπελώνα του, κατά την παραβολή του Ευαγγελίου [4], και τούς παλαιούς και τούς νέους αυτούς Μάρτυρες, και αφού άρχισε από τούς πρώτους έως τούς εσχάτους, τούς έκανε ίσους, με το να δώσει σε όλους το ένα και το ίσο δηνάριο, το οποίο είναι ο στέφανος του Μαρτυρίου και η απόλαυση της Ουρανίου Βασιλείας.

Ας ικετεύσουμε, λοιπόν, σήμερα, τούς αγίους ενδόξους νεομάρτυρες να μεσιτεύουν ολοψύχως προς τον άγιο Θεό, για να γίνει ίλεως στις αμαρτίες μας και να παύσει την καθ' ημών δικαία Του αγανάκτηση, παρορών ως πολυέλεος τα πταίσματά μας, με τα οποία έργω, λόγω και διανοία κάθε μέρα τον παραπικραίνουμε.



Γεννήθηκε το 1745 μ.Χ. σε ένα χωριό της Θεσσαλονίκης, το Ζαγκλιβέρι. Ο πατέρας της ονομαζόταν Γιώργης και το όνομα της μητέρας της, δυστυχώς, δεν διεσώθηκε. Αξιοπρόσεκτο είναι το γεγονός που έλαβε χώρα με τον πατέρα της. Μια μέρα μάλωσε ο πατέρας της με ένα Τούρκο και πάνω στο θυμό του μαχαίρωσε τον Τούρκο και τον άφησε νεκρό. Όλοι οι χωριανοί μόλις άκουσαν το γεγονός αυτό, έντρομοι προσπαθούσαν να κρυφτούν από τη λυσσώδη μανία και εκδίκηση

των Τούρκων. Το αποτέλεσμα ήταν η καταδίκη του Γιώργη σε θάνατο. Όμως, υπήρχε και μία εναλλακτική λύση. Αυτή ήταν να τουρκέψει. Έτσι, χωρίς να χάσει χρόνο αποφασίζει να επιζήσει τη μάταια αυτή ζωή, τον προσωρινό βίο, να προδώσει την πίστη του και να τουρκέψει τόσο εκείνος όσο και η οικογένειά του. Αποφασίζει και προδίδει την πίστη του. Για την οικογένεια, όμως, αυτό ήταν ντροπή. Οι Τούρκοι υπερήφανοι για το γεγονός τον επιδεικνύουν ως λάφυρο. Δεν έφτανε ότι αλλαξοπίστησε αυτός, οι Τούρκοι τον πίεζαν να οδηγήσει και την υπόλοιπη του οικογένεια στην αλλαξοπιστία. Αφού πλησίασε την θυγατέρα του, την Ακυλίνα, με σκοπό να την τουρκέψει, αυτή αμετάκλητη στην πίστη της, έμενε ακλόνητη. Στο άκουσμα αυτό οι Τούρκοι κυριεύθηκαν από θυμό και οργή, και αποφάσισαν να στείλουν ανθρώπους από το ιεροδικείο για να την συλλάβουν και να την ανακρίνουν.

Η μητέρα της προσευχόταν όπως φωτίζει ο Θεός την Ακυλίνα και δεν αλλαξοπιστήσει. Την παρότρυνε να μείνει ακλόνητη στο ορθόδοξό της φρόνημα, να υποστεί τα μαρτύρια για τον Ουράνιο Νυμφίο, τον Ιησού Χριστό. Οι Τούρκοι, με το μίσος που τους διακατέχει προς τους Ορθοδόξους, πήγαν και την συνέλαβαν. Αυτή θαρραλέα, προσευχόμενη και αποφασισμένη να θυσιάσει τη ζωή για το Χριστό, εμμένει στο φρόνημά της. Την έδεσαν και την οδήγησαν ενώπιον του δικαστή, ο οποίος την ρώτησε αν αλλάζει την πίστη της. Αυτή με γενναιότητα του απαντά ότι χριστιανή γεννήθηκε και χριστιανή θα αποθάνει, η φράση που έλεγαν όλοι οι Μάρτυρες ενώπιον του ψευδούς και ανόμου δικαστηρίου. Στη συνέχεια ακολούθησαν οι δελεαστικές προτάσεις. Αυτή ανυποχώρητη. Δεν κολακεύεται, δεν επηρεάζεται. Μένει σταθερή. Αφού αρνήθηκε να αλλάξει την πίστη της, άρχισαν τα βασανιστήρια.

Πρώτα άρχισαν οι ραβδισμοί γεμίζοντας το πρόσωπό της με αίματα, οι πόνοι αφόρητοι, τα δάκρυα και το αίμα να γίνονται ένα. Οι αλλόθρησκοι την επιβίβασαν σε ένα χριστιανό να την πάει στο σπίτι της. Μόλις την αντίκρουσε η μητέρα της, αγκάλιασε το ματωμένο της σώμα και την ρώτησε αν πρόδωσε την πίστη της ή όχι. Και αυτή με χαρά και αγαλλίαση της απάντησε ότι φύλαξε την ομολογία της πίστεώς της. Περήφανη η μητέρα της ύψωσε τα χέρια της προς το Θεό και Τον ευχαρίστησε.

Η Νεομάρτυς παρέδωσε το πνεύμα της στο στεφανοθέτη Χριστό και αξιώθηκε να λάβει τον αμαράντινο της δόξης στέφανο. Από το τίμιό της σώμα ανέβλυσε ουράνια και δυνατή ευωδία. Ήταν 27 Σεπτεμβρίου 1764.

Εγκωμιάζει, λοιπόν, σήμερα η Αγία μας Εκκλησία, το έμπνουν θησαύρισμα, των μαρτύρων αγλαΐσμα και πυξίο, το πολυτίμητο σμαράγδι, της Εκκλησίας το ιερό

σεμνολόγημα, το θησαυρό της εγκρατείας, της χριστοθηείας το πολυτίμητο σάπφειρο, τη νύμφη του Χριστού και Νεομάρτυρα Ακυλίνα.

Αποτελεί παράδειγμα προς μίμηση η σήμερα τιμώμενη Αγία, για την ακλόνητη της πίστη, τη σταθερά και φλογερή της ομολογία. Αυτό πρέπει να κάνουμε κι εμείς. Να ομολογούμε καθημερινά με το παράδειγμά μας, με τις πράξεις μας, την καλή ομολογία Ιησού Χριστού. Σήμερα, μπορεί να μην χρειαζόμαστε να δίνουμε το αίμα μας για να Τον ομολογούμε, αν και δυστυχώς υπάρχουν αδελφοί μας σε κάποιες χώρες, που για την πίστη τους, δίνουν το αίμα τους. Έχουμε όμως το μαρτύριο της συνειδήσεως, δηλαδή τον συνεχή αγώνα για να πετύχουμε την εν Χριστώ τελείωση παλεύοντας με τα καθημερινά προβλήματα και τις δυσκολίες της παρούσης και μάταιης ζωής.

Ας παρακαλέσουμε, λοιπόν, τη σήμερα τιμώμενη Αγία Ακυλίνα, αλλά και όλους τούς αγίους ενδόξους νεομάρτυρες, να μεσιτεύουν ολοψύχως προς τον άγιο Θεό, για να γίνει ίλεως στις αμαρτίες μας και να παύσει την καθ' ημών δικαία Του αγανάκτηση, παρορών ως πολυέλεος τα πταίσματά μας, με τα οποία έργω, λόγω και διανοία κάθε μέρα τον παραπικραίνουμε.

Παραπομπές:

- 1. Από το Δοξαστικό του Μικρού Εσπερινού της Συνάξεως των Νεομαρτύρων.**
- 2. Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου (1749-1809), Νέο Μαρτυρολόγιο ήτοι μαρτυρία των νεοφανών μαρτύρων, Θεσσαλονίκη 2009.**
- 3. Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, 16η Ομιλία στο κατά Ματθαίο Ευαγγέλιο.**
- 4. Ματθαίου 20,9.**